

[A. O. D. Petersen.]

over 50 pCt., saaledes at Tolden nu paa det franske Marked er 100 frcs. pr. 100 kg, en Forhøjelse af Tolden, som jeg antager fuldstændig vil forhindre Indførsel af hollandsk Flæsk paa det franske Marked. Dette vil betyde, at den hollandske Afsætning af Flæskevarer vil ændre Kurs, og at det hollandske Flæsk i Stedet for at gaa til Frankrig vil gaa til England. Det vil igen betyde, at det danske Landbrug faar en mægtig Konkurrent, hvad der atter vil bevirke en Nedgang i Priserne.

Under Henblik paa disse Vanskeligheder for Afsætningen har jeg spurgt den højtærede Minister, hvorledes Ministeren vedblivende kan forsvare at animere til at producere en saadan Mængde, at vi slet ikke vil kunne afsætte den under lønnende Vilkaar, og animere denne Produktion paa enkelte bestemte Felter, i Stedet for at styrke sine Kolleger i Landbruget i Henseende til, at de vel skal yde deres yderste i Produktionen, men at det maa være en alsidig Produktion, og saa støtte denne alsidige Produktion, saa at den ikke bliver slaaet os ud af Hænde.

Jeg rettede den anden Forespørgsel til den højtærede Minister, nemlig om, hvilken Løn disse Udvalg og dette Tilsyn skulde have. Derpaa fik jeg ikke Svar, men det har vel været en Forglemmelse. Jeg antager dog, at Landbrugsministerens Overvejelser ved Lovforslagets Udarbejdelse ogsaa har været inde paa dette Forhold. Det Arbejde, disse Udvalg skal gøre, vil slet ikke blive saa lille, og der maa vist ogsaa tages Hensyn til, hvordan Bekostningen vil blive.

Jeg spurgte ligeledes, om den højtærede Landbrugsminister virkelig vedblivende mener det, som Statsministeren udtalte i Trontalen, at vort Forhold til Udlandet var godt og tilfredsstillende. Jeg kan ikke forstaa, at dette Forhold kan være godt og tilfredsstillende, naar vi støder Hovedet mod lukkede Mure, naar vi ønsker at komme ind paa et Marked, England undtaget. Det kan ikke være et godt Forhold, naar vi køber de udenlandske Produkter, men Udlandet nægter os at afsætte vore Varer under Vilkaar, der er mulige.

Den højtærede Minister henviste mig til, at der for nylig var naaet et Resultat med Hensyn til Transithandelen gennem Tyskland. Jeg har i Dag i Dagbladene set, at der foreligger et saadant Resultat,

idet man fra tysk Side har nedsat de Krav, der stilles for Tilladelse til en saadan Transit. Jeg forstod ikke, naar Ministeren sagde, at der trods dette ikke var nogen Afsætning paa noget andet Marked. Er det da Priserne, der er noget i Vejen med? Efter Landbrugsraadets Meddelelse ligger Priserne som Toppriser i Svejts paa 1 Kr. 23 Ø., omregnet i danske Penge, medens de i Hamborg ligger paa 1 Kr. 03 Ø. Jeg mener, at en Forhøjelse i Prisen af 20 pCt. maa dog være noget, som den danske Afsender kunde være tjent med. Men hvis det svejtsiske Marked er lukket, og man kun vil aftage nogle faa Kreaturer om Ugen, hvad jeg tror er Tilfældet, er der her et Forhold, som i høj Grad trænger til den højtærede Landbrugsministers og den danske Regerings Opmærksomhed. Vi køber antagelige Varekvanta fra Svejts, og der vilde derfor være Mulighed for at faa dette Forhold ændret.

Den højtærede Minister henviste til, at Forslagene her var noget i Retning af de Forskudsforeninger, der eksisterede i Slutningen af det 19de Aarhundrede, for en 30 Aar siden, og den Gang havde vi ligeledes en Produktionskrise. Det er i nogen Grad rigtigt, men den Gang var det muligt at aflaste det ved, at Landbruget foretog en Driftsomlægning. Det var til denne Driftsomlægning, man den Gang brugte de Driftsmaal, der fremkom gennem Forskudsforeningerne. Men det, der nu sker, er, som jeg sagde i Gaar og gerne vil gentage her, at det danske Landbrug producerer med Tab; der foregaar altsaa et Kapitalforbrug, og det vil sluge de Driftsmaal, der stilles til Raadighed. Jeg kan ikke se, at man kan bedre Landbrugets kriseramte Stilling ved at stille en lille Laanekapital til Raadighed, der paa Grund af en urentabel Produktion er opslugt i Løbet af ganske kort Tid, jeg vil ikke sige Aar, men kun nogle Maaneder.

Jeg tror, at den højtærede Minister vil staa sig ved at anerkende, at den Driftsomlægning, der skete i Slutningen af 80erne og 90erne i forrige Aarhundrede, i Virkeligheden var det, der reddede Landbruget. Da man skulde gaa over til en Produktion af anden Art, manglede man Driftskapital, og da Pengeforholdene var vanskelige, kunde disse Forskudsforeninger betyde noget. Man satte ogsaa stærk Kraft ind paa at faa vore Kreditforhold i Orden. Vi fik vore Kreditforeninger, og gennem disse Kreditforeninger og senere gennem